

İSKİLİPLİ ÂTIF HOCA KİMDİR?

İskilipli Atıf Hoca gerçeği

Turkish Forum, 27 Şubat 2018

Klasik Cumhuriyet tarihi yalanlarından birisi şapka inkılabı konusudur. Geçmişten günümüze bir çok Atatürk düşmanı, şeriatçı yazar takımı bu konuda yalan üstüne yalan uydurup vıcık vıcık duygu sömürsü kokan palavralarla insanları kandırmışlardır. Efendim şapka giymeyenin kafasına katran sürmüşler, devrime karşı çıkan hocaları asmışlar, asmakla da yetinmemişler astıktan sonra kafasına şapka giydirmişler, Salla sallayabildiğin kadar nasılsa inananlar çıkar. Bugüne kadar nelere inanmadık ki bu da onlardan biri.... Konu şapka devrimi olunca akla gelen ilk isim hepimizin bildiği gibi İskilipli Atıf Hocadır. Şapka devrimi muhalifliğinin sembolü, şeriatçı kesimin devrim şehidi, büyük alimi İskilipli Atıf Hocası... Neden yıllardır bu isim şeriatçı kesimin sembol ismi oldu düşündünüz mü? İskilipli Atıf'ın alim ilan edilmesi dini ilminden mi kaynaklanıyordu yoksa işin altında başka işler mi vardı? Bunu anlamak için önce İskilipli Atıf hocayı biraz tanıyalım.

Atıf efendi, Akkoyunlu aşiretinden ve İmamoğulları denilen aileden Mehmed Ali Ağa'nın oğlu olup, 1292 hicri (1875 / 1876 Miladi) senesinde Çorum'un İskilip kazasının Toyhane köyünde dünyaya gelmiştir Annesi Mekke-i Mükerrerme'den göç etmiş Ben-i Hattap aşiretinden, Arap dedenin torunlarından Nazlı hanımdır.

Altı aylıkken öksüz kalan Mehmed Atıf, dedesi Hasan Kethüda efendinin himayesinde yetişmiştir.

Köy hocasından başladığı tahsiline 1891'den itibaren iki sene İskilip'te devam etti. 1893'ün Nisan ayında gelerek medrese eğitimine burada devam etti. 1902'de medresedeki öğrenimini tamamladı.1905 yılında Fatih camiinde ders vermeye başladı. Şeyhülislam tarafından sürüldüğü Bodrumda sürgündeyken Kırım'lı İbrahim Efendinin pasaportuyla Kırım'a kaçtı. İkinci Meşrutiyetin ilanından sonra İstanbul'a döndü.

İstanbul`a dönüşünden itibaren dönemin İslami matbuatları olan Sebilürreşad, Beyan-ül Hak gibi gazetelerde yazılar yayınladı. 31 Mart ve Mahmut Şevket Paşanın öldürülmesi olaylarında Divan-ı harp tarafından önce Sinop`a daha sonra Çorum Sungurlu ve Boğazlayan`a sürgün edildi, 5,5 yıl sürgünde yaşadı.

İsklipli Atıfın Kurtuluş savaşına kadar kısaca biyografisi budur. Fatih`in tanınmış hocalarından, İttihatçı karşıtı, koyu sünni düşünceye sahip saltanatçı, hilafetçi bir hocadır. Şeriatçı tayfanın anlattığı gibi tanınmış büyük bir alim değildir. İstanbul`da tanınan Fatih Cami hocalarından birisidir.

Atatürk düşmanlarının alim, vatansever, şehit ilan ettiği Atıf Hoca Kurtuluş savaşında nerdeydi? Bir Rifat Börekçi, Bir Abdurrahman Kamil Efendi ya da bir Şeyh Ahmet Sunusi gibi canını dişine takarak kurtuluş savaşına hizmet eden hocaların arasında mıydı? Asla... Binlerce hoca Anadolu`da Atatürk ile beraber düşmana karşı savaşırken İskilipli Atıf o günlerde İstanbul`da Anadolu`da savaşan milyonlarca müslümana karşı muhalif faaliyetler yürütüyordu. 15 Şubat 1919`da kurulan Cemiyet-i Müderris`in kurucularından birisi İskilipli Mehmet Atıftır. Cemiyetin kurucuları ve idare heyeti şu şekildedir:

Kurucular:

Fatih Dersiamlarından Abdülfettah

Fatih Dersiamlarından Geyveli İbrahim Hakkı

Fatih Dersiamlarından İskilipli Mehmed Atıf

Bayezid Dersiamlarından Ermenekli Mustafa Safvet

İdare Heyeti:

Reîs-i Evvel: Fatih Dersiamlarından Mustafa Sabri Efendi.

Reîs-i Sâni: Darü`l-Hilâfeti`l-İbtidâ-i Dahil Medreseleri Umûm Müdürü İskilipli Mehmed Atıf Efendi.

Kâtib-i Umûmî:

Darü`l-Hilâfeti`l-Aliyye İbtidâ-i Dahil Medreseleri Osmanlı Edebiyatı Müderrisi Ermenekli Mustafa Safvet Efendi.

A`zalar:

A`za: Darü`l-Hikmeti`l-İslâmiye a`zasından Eşref Efendizâde Şevketî,

A`za: Darü`l-Hikmeti`l-İslâmiye a`zasından Said-i Kürdî,

A`za: Fatih Dersiamlarından Düzceli Zahid,

A`za: Darü`l-Hilâfeti`l-Aliyye Sahn Medreseleri Fıkıh Müderrislerinden Seydişehirli Hasan Fehmi,

A`za: Darü`l-Hilâfeti`l-Aliyye İbtidâ-i Dâhil Medreseleri Mantık Müderrisi Manisalı Mustafa,

A`za: Fatih Dersiamlarından Âsitâneli Hafız Abdullah,

A`za: Dersiamdan Sinoplu Mehmed Emin Efendilerdir.

İskilip, Çorum

Görüldüğü gibi İskilipli Atıf cemiyetin hem kurucusu hem de başkan yardımcısıdır. Cemiyetin başkanı ise "Türk düşmanı" Mustafa Sabri Efendidir. Binlerce hoca Anadolu'da savaş katılırken bizim büyük alim İskilipli Atıf İstanbul'da bir Türk düşmanı olan Mustafa Sabri Efendi ile kol kola girerek bir cemiyet kurmuştur. Cemiyetin amacı ve kuruluş beyannamesi şöyledir:

Bir milletin varlık ve devamı yöntemi;kendini oluşturan bir veya daha fazla topluluğun içinde bulunduğu sınıflar tarafından insan fitratında kurulu bulunan bütün ihtiyaç ve gereksinimlerin kitlece düzenlenmesine ve geliştirilmesine bağlıdır.Bir topluluğun yalnız kahramanlığı ya da tarım ve ticarete gelişmiş olması devamına yeterli değildir.İlim, fen, eğitim,sanayi,tarım,ticaret, adalet, siyaset, din,ordu ve diğer medeniyet unsurlarında da gösterilecek oluşumlardır ki, milli benlik devam etsin..(Cemiyet-i Müderrisin Nizamnâme-i Esâsisi, Evkâf-ı İslâmiye Matbaası, 1337) Memleket işgal altındayken bu cemiyetin amacı sadece din ve ilim sahibi olmanın arttırılması... Tıpkı bugünkü suya sabuna dokunmadan cezbe tutulmuş giden tarikatlar gibi... Konunun devamında göreceğiz ki bu sadece görünüştedir. Kurtuluş savaşında tarafını seçmiştir, ama İngilizlerin tarafını...

Yunan uçaklarının Anadolu üzerine attığı bildirileri;

Mustafa Kemal asidir Kuvayi Milliye ye katılmayın

Yunan askerleri,
padişahımız
efendimizin
daveti üzerine
gelmişlerdir
onlara
saygılı olun

Mustafa Kemal
asidir ,
Kuvayi Milliye ye
katılmayın

Cemiyet-i Müderrisin Beyannameleri, İskilipli Atıf HocaErzurum ve Sivas Kongreleri sırasında Damat Ferit Paşa hükümetinin Ali Galip olayı ve kurtuluş savaşı aleyhindeki diğer faaliyetlerinden dolayı Sivas Kongresi sonrasında Heyeti Temsiliye İstanbul ile haberleşmeyi kesme kararı almıştır. Padişah bu karardan sonra 20 Eylül 1919 tarihinde bir beyanname yayınlamıştır.

Bu beyanname İzmir'in işgalini telgrafla duyduğunu, Anadolu'daki işgale çok üzüldüğünü belirttiikten sonra Heyet-i Temsiliye'yi İstanbul ve millet arasına giren bir hizipçi olarak nitelendirmiştir. Vahdettin'in beyannamesinden güç alan Cemiyet-i Müderrisin 26 Eylül 1919'da Kuvayi Milliye aleyhinde bir beyanname yayınlamıştır. İşte o beyannamaden bazı bölümler:

"Bir zamanlar ne kadar şen ve bahtiyar idiniz. Hemen hepiniz çoluğunuz ve çocuğunuzun yanında, tarlalarınızın, bağlarınızın başı ucunda, çiftinizle, çubuğunuzla uğraşıp vaktinizi hoş geçirmeye çalışır idiniz. Bir müddetten beri size ne oldu? Niçin öyle boynunuz bükük tıpkı bir yetim gibi mahzun duruyorsunuz? Hakkınız var. Çünkü kiminiz yerinizden yurdunuzdan mal ü menalinizden, kiminiz, çoluğunuzdan çocuğunuzdan oldunuz. Vaktiyle gürül gürül tüten ocaklarınız şimdi söndü ve her akşam tarladan gelirken keyifli keyifli türkü söyleyen babalarınız ve yavrularınız şimdi öldü. Acaba şu halin neden ileri geldiğini biliyor musunuz; şüphesiz ki bazılarınız bilir fakat içinizde bilmeyenler de bulunur. Bunun

için cümlemizin yani aziz milletimizin ve mukaddes vatanımızın bir vakitten beri başına gelen belâların ve tâunden beter olan âfetlerin esbabını size biraz anlatalım:"

"Nitekim bu defa da Anadolu'da Mustafa Kemal ve Kuvâ-yı Milliye maskaraları Yunan askerlerinin önünden nâmerdâne bir surette kaçarken, zavallı saf ve gafil ahâlî ve askerden cem' ettikleri kuvvetleri düşmanla harbe tutuşturarak ve "siz mevkiinizde sebat edin, biz şu taraftan onların arkasını çevireceğiz" tarzında yalanlar ve hilelerle savuşup kaçarak zavallı neferlerimizi ve ahâlimizi boşuboşuna kırdırmak usulünü takip ediyorlar. Biçare millet! bu yankesicilerin hilelerini, desiselerini hâlâ tamamen anlayamamıştır. Yazık, bin kere yazık ki gerek harp içinde ve gerek mütârekeden sonra memleket bunların fitne ve fesadı uğruna milyonlarca evlâdını telef ediyor da Talât, Enver, Cemal, Mustafa Kemal vesaire gibi beş on şakînin vücudunu ortadan kaldırmak için icap eden küçük fedakârlığı göze al-dıramayarak memleketi ve kendilerini ebedi tehlikeden kurtarmak ve selâmete çıkarmak tarikini idrâk edemedi ve hâlâ da edemiyor!"

Milleti işgale karşı değil de düşmanla savaştan Atatürk ve silah arkadaşlarına karşı direnmeye çağıran bir beyanname... Sadece bu kadarı bile ihanetin çukuruna batması için yeterliyken bakın bizim büyük alim İskilipli Atıf'ın kurucusu ve başkan yardımcısı olduğu Cemiyet-i Müderrisin beyannamesinde neler diyor:

"İngilizleri kızdırdınız, üzerimize Yunanlıları musallat ettiler. Harb-de mağlup olduktan sonra uslu oturmak ve mağlubiyetin netâyicine katlanarak telâfisini sabr ü sükûn ve akl ü tedbir dâiresinde izâle etmekten başka çare var mıdır? Yunanlılarla harbe tutuşuyor, sonra da bir taraftan kaçıyor ve bir taraftan şöyle mukavemet ettik, böyle zayıt verdik gibi yalanlarla halkı iğfale çalışıyorsunuz! Düşünmüyorsunuz ki Yunanlılara fazla zayıt verdirmek bile bundan sonra bizim için hayırlı ve menfaatli bir şey olmaz: hudânegerde sizin yalanlarınızı şahit tutarak işgal ettiği memleketimizde; "bu kadar kan döktüm ve şöyle fedakârlık ettim, böyle emek çektim" diyerek hakk-ı feth davasına kalkar! Hem sizler ey yalancı ve deni şakîler! Kendi milletimize karşı ecnebi milletlerden hiçbirinin yapmadığı şekavet ve şenaatleri irtikâp edip dururken milleti, eşrafı memleketi, ulemâyı asıp keserek mallarını yağma ederken kendinize ne hakla, ne yüzle, ne utanmazlıkla Kuvâ-yı Milliye namını veriyorsunuz? Milleti öldürerek, mahvederek hukuk-ı milleti müdâfaa edeceksiniz öyle mi? Utanmaz hâinler, artık yetişir, yakamızı bırakın: Cenâb-ı Hakk'ın gazap ve laneti sizin üzerine olsun!"

Anadoluyu işgal eden İngilizlerin gönlünü hoş tutup yenilgiyi kabul etmeye çağıran ve işgalcilere karşı tek bir söz söylemeyip Kuvay-i milliye hakkında ağza alınmayacak hakaret eden bu cemiyetin ve İskilipli Atıf'ın islamla, vatanseverlikle ne alakası var soruyorum. Bu mu dindarlık? Bu mu vatanseverlik? Beyannameye devam edelim.

"Harb senelerinde sizi cephe cephe sürükleyen ve aç susuz süründüren ve din kardeşlerinizin, hemşehrilerinizin beyhude yere ölmelerine sebebiyet veren birkaç kişi arasında Mustafa Kemal, Ali Fuat, Bekir Sami gibi zâlimler de var idi! İşte bu hâinlerin harb cephesi haricinde kalmış olan efrâd-ı alinize kanlı elleriyle ne kadar fecâyii irtikâb etmiş olduklarını harbden avdetinizi müteakib gördüğünüz! Bugün yine o şakiler, bağilerdir ki

elleri birtakım yetimlerin, dul kadınların kanlarına mülamma olduğu halde kalbgâhınıza sokularak sizi mahvetmek ve evlâd u iyâlinizi yetim ve dul bırakmak ve servet ve saadetinizi külliye çalmak için şeytanın dahi hatırına gelmeyen hiyle ve desâisi irtikâb ediyorlar. Siz bu zâlimleri cinayetlerine daha ne kadar göz yumacaksınız? Elinize aldığınız fetvâ-i şerif ki Allanın emridir, okuduğunuz hatt-ı münif ki halifemizin, padişahımızın bir fermanıdır, siz Allanın emrine halifenin fermanına ittibâen bu canileri, bu katil canavarları daha ziyade yaşatmamakla memur ve mükellefsiniz. Şu alçaklar ve hempaları bu cinayetleri hep sizin sayenizde yapıyor; bunları vücudlarını külliye dünyadan kaldırmak beşeriyet için, Müslümanlık için bir farz olmuştur.”

“Padişahımız halifemiz efendimiz hazretlerinin merhamet ve şefkat kucağı size açılmıştır. Hepiniz koşunuz, geliniz dünya ve ahiret saadetini ihraz ediniz: İşte size ihtar eyliyoruz. Allahını, peygamberini ve padişahını seven bu tarafa gelsin!”

Atatürk ve silah arkadaşlarının öldürülmeleri farzdır –

İskilipli Atıf Hoca Atatürk ve silah arkadaşları için en ağır hakaretlere devam ettikten sonra yine öldürülmelerinin farz olduğunu söylüyor. Beyannamenin son cümlesi o zamanlarda da dinin nasıl kullanıldığını gösteriyor. Allahını, peygamberini ve padişahını seven bu tarafa gelsin!” Bu taraf neresi? Bu taraf düşmanla savaşan kuvay-i milliyenin değil Padişahın ve İngilizlerin tarafı, Bu taraf tam bağımsızlığın değil sömürgeciliğin tarafı, Bu taraf aydınlığın değil karanlığın tarafı, Bu taraf özgür olmanın değil kul köle olmanın tarafı. Bu tarafta olan Allahı sevse ne olur sevmese ne olur. Allah onu sevmedikten sonra... Söyleyin Allah bu tarafta olan kulunu sever mi?

Bu beyanname çok açık ve net şunu gösteriyor. İskilipli Atıf Kurtuluş savaşı karşıtı bir hocadır. Bir Atatürk düşmanıdır. Yobazın önde gidenidir. Neden Atatürk karşıtları Elmalılı Hamdiyi, Rıfat Börekçiyi ve Anadolu’da mücadele eden bilerce hocayı değil de kurtuluş savaşının karşıtı bir hocayı dillerinden düşürmezler?

İskilipli Atıfın Atatürk karşıtlığının Cumhuriyetten sonrası yaptığı devrimlerle alakası yok. İskilipli Atıfın Atatürk karşıtlığı Cumhuriyet öncesine dayanır. Hadi diyelim ki Cumhuriyet sonrası yaptığı devrimlere karşı muhalif olmak fikir özgürlüğü olabilir herkes Atatürk’ü sevmek zorunda mı diyebilirsiniz fakat kurtuluş savaşındaki Atatürk’e karşı

olmak hainliktir. Çünkü Kurtuluş savaşındaki Atatürk şapka devrimi yapan laik Cumhuriyetin Cumhurbaşkanı değil düşmana karşı savaşan milletin başkomutanı, Osmanlı paşasıdır. Sadece bu bile İskilipli Atıfın hain olduğunu ispatlamaya yeter. Atatürk düşmanlarının mazlum hocası, islam şehidi, ak sakallı şirin ton ton dedesi İskilipli Atıf'ın Kurtuluş savaşındaki faaliyetleri, savaş boyunca kol kola gezdiği insanları ilk yazımda biraz anlatmıştım. Okumak isteyenler aşağıdaki linkten tekrar okuyabilirler.

LİNK : <https://tibbiyelihikmet.wordpress.com/2014/02/04/iskilipli-atif-hoca-gercegi/>

Biraz anlattım dedim. Çünkü İskilipli Atıf'ın Kurtuluş savaşındaki ihanetleri o kadar çok ki tek bir yazıda hepsini anlatmayı uygun görmedim. 26 Eylül 1919'daki Cemiyet-i müderrisin beyannamesi bir son değil başlangıçtır. İskilipli bu beyannameden sonra da ihanetlerine tam gaz devam etmiştir. Utanmadan sıkılmadan sakalından sarığından utanmadan Allah adına yalanlar uydurup ihanetlerini "islam için" yaptığını söyleyerek bugünkü dinciler gibi dini siyasete alet etmiştir. Bugün ona sahip çıkanların da dünya görüşlerine, karakterlerine bakınca neden sahip çıktıklarına şaşırılmamak lazım.

Cemiyet-i Müderrisin 26 Eylül 1919 da yayınladığı beyanname ile halk arasında arzuladığı etkiyi yaratamayınca 14 Kasım 1919'da toplanan genel kurulda aldığı kararla cemiyetin bir öğretmen cemiyeti olmaktan vazgeçerek halka daha geniş hitap etmek,halkı kucaklayıp islamı insanlara daha güzel anlatma amacıyla Teali İslam ismini almıştır.

Kurtuluş savaşında zararlı cemiyetler

Görüldüğü gibi yine din istismarı, yine halkın dini duygularını sömürmek... Aslında amaç daha geniş halk kitlelerine ulaşarak insanları Kuvay-ı Milliye'ye karşı kıskırtmaktır. İslamı yüceltmek sadece kılıftır. Bugün de olduğu gibi...

Yeni kurulan Teali İslam Cemiyetinin kuruluş nizamnamesi şöyledir:

- a) *Vesâil-i adîde ile hakayık-ı dîniyeyi Müslümanların ruhlarına ifâza, terbiye ve âdâb-ı İslâmiyeyi ta'lîm,*
- b) *Ulûm-ı şer'iyeye bi hakkın vâkıf ve fünûn-ı sâireden zamanın ihtiyacâtıyla mütenasib malûmatı haiz ve ahlâk-ı Nebeviye ile mütehallık alîm-i dînî yetiştirmeğe ve herkes için bilinmesi zarûrî olan ulum-ı dîniye ve ma'lûmât-ı sâire ile ahlak-ı fazıla-i İslâmiyeyi efrâd-ı müslimîn meyânında neşr ve ta'mîme sarf-ı mesâ'î eylemek,*
- c) *Beyne'l-müslimîn revâbit-ı uhuvvetin takviyesiyle tesânüd ve tekâfül-ı ictimâiyenin inkişâfına çalışmak,*
- d) *Efrâd-ı müslimîn arasında ferdî ve ictimâî teşebbüsât-ı iktisâdiyenin inkişâfına sa'y u gayret etmek,*
- e) *Efrâd-ı müslimînden işsiz olanlara kabiliyetlerine göre iş bulmağa çalışmak ve düçâr-ı zarûret olanlara, mümkün mertebe yardım etmek,*
- f) *Küül, kumar, fuhuş gibi efrâdı sefâlete, heyet-i ictimâiyeyi tereddidi ve inhitata sevk eyleyen muzır şeylerin men'i esbâbına tevessül etmektir.*

Nizamnameyi kısaca özetlersek islamı güzelleştirmek, yoksullara düşkünlere yardım etmek, insanları ilim irfan sahibi yapmak, kötü alışkanlıklara karşı mücadele edip insanları doğru yola sevk etmek... vs. Görünüşte bir sosyal yardım ve ilim cemiyeti... O günün şartlarını göz önünde bulundurursak böyle bir cemiyet kurmak bile vatana ihanettir. İskilipli Atıf'ın kumarla fuhuşla sözde ilimle irfanla uğraştığı günlerde bakın Anadolu'da hocalar neler yapıyordu?

6 Haziran 1919'da Atatürk'ün isteğiyle Havza'da Cuma namazı sonrası İzmir'in işgalinde şehit olanlar için mevlid okunmuş ve miting düzenlenmiştir. Ancak mitingde bölgenin tanınmış hocalarından Sıtkı hocanın olmaması nedeniyle başka bir Cuma namazı sonrası ikinci bir miting düzenlenmiştir. Sıtkı Hoca halka şöyle seslenmiştir:

“Ey cemaat düşmana karşı koymak için elde sopa lazımdır. En gücü yetmeyen en hakir Müslüman Türk bile bugünden tezi yok birer sopa olsun edinmelidir. Buna da iktidarım yok diyebilen kimse var mı?Varsa o da evinde kazmayı, keseri, bıçağı, o da yoksa yumruğunu hazırlasın. Artık zamanı gelmiştir. Hz. Allah'ta, Peygamber Efendimiz de böyle emrediyor.”

Amasya'da 13 Haziran 1919'da, Abdurrahman Kamil Efendi, Sultan Beyazıt Camii'ndeki vaazında halka şöyle seslenmiştir:

“Muhterem evlatlarım! Türk milletinin, Türk hakimiyetinin artık kıymeti mevcudiyeti kalmamıştır. Madem ki milletimizin, şerefi, haysiyeti, istiklali tehlikeye düşmüştür. Artık

bu hükümetten iyilik ummak bence abestir. Şu andan itibaren padişah olsun, isim ve unvanı ne olursa olsun, hiçbir şahsın ve makamın hikmeti mevcudiyeti kalmamıştır. Yegane çare-i halas (kurtuluş yolu) halkımızın doğrudan doğruya hakimiyetini ele alması ve iradesini kullanmasıdır..”

Kahramanmaraş Ulu Camide Ridvan Hoca Cuma namazında halka şöyle seslenmiştir:

"İşgal altında bulunan bir ülkede cuma namazı kılınmaz. İşgal altındaki topraklarda ve Fransız bayrağının asıldığı kalede, bu olduğu müddetçe cuma namazı kılınmaz."

Bu söz üzerine cemaat minberdeki sancağı alarak dışarı çıktı. Bu sancağın altında toplanan insan seli kaleye doğru akarken, kalede bulunan Fransız jandarmaları, silahlı bir çatışmayı göze alamayarak arka kapıdan kaçtılar. Şimdi soruyorum İskilipli Atıf'ın vatan işgal altındayken ilim cemiyetini açmış olduğunu farzetsek bile bu ihanet değil de nedir? Neyse devam edelim İskilipli Atıf bu kez cemiyetin başkanıdır. Bu yüzden Teali İslamın her icraatın sorumluluğu kendisine aittir. Cumhuriyet düşmanlarının İskilipli hoca o beyannameleri kabul etmedi tekzip etti savunması çok zorlama bir yorumdur.

Madem karşıydı bu bildirimler yayımlandıktan sonra neden istifa etmedi? Vatan sever biri böyle bir cemiyette bir dakika bile durur mu? Hiç boşuna uğraşmayın mızrak çuvala sığmıyor. Şimdi İskilipli'nin hakkını yemeyelim Teali İslam Cemiyetini kurduktan sonra İstanbul'daki İşgal kuvvetlerine bir bildiri yazmıştır. 15 Şubat 1920'de Alemdar gazetesinde "mühim bir muhtıra" başlığıyla verilen bildiri şöyledir:

"Asâletmeab:

Mümessili bulunduğunuz Devlet-i Muazzama tarafından İstanbul'un Müslümanların ellerinden alınması yahud Hilâfet-i İslâmiye'nin saltanattan tefrîki mevzu-ı bahs edilmekte olduğu haberi âlem-i İslâmı dağdâr-ı teessüf etmiştir....."

İstanbul'un işgalinden 1 ay önce yayınlanan bu bildiride tek endişe hilafet ve İstanbul'un kaybedilme endişesidir. Yani işgalle ilgili tek bir kelime yok şikayet yok. Tek korku hilafetin kaybedilmesi. "Aman hilafete ve İstanbul'a dokunmayın" ricası. Rica diyorum çünkü bildiride işgalcilere sadece "teessüf" edilmiştir. Ülkesi için savaşanlara ettiği hakaretin zerresi yok.

Bu çakma muhtıradan 1 hafta sonra bu kez Bolşevizm karşıtı bir beyanname yayınlanmıştır. Tahmin edeceğimiz gibi bildirinin ana fikri Bolşevizmin islama aykırı olduğu falan filan... Yani tek sıkıntı halifelik, şeriat...

"Bolşevikliğin dîn-i İslâmın ahkâm-ı ulviyesine münâfi olduğuna dair Teâli-i İslâm Cemiyeti tarafından gazetelerde intişâr eden beyannâme muvâfık-ı hak ve hakikattir. Dîn-i İslâmın ahkâm-ı hakimânesi bolşeviklikle ve ağra edilen fukaraya zekât ve sadaka hisseleri ayırmak sûretiyle dest-i muavenetini uzatmış ve onların ihtiyacatını temin için bir tarîk-i meşru' sûrette tatmini ihtiyâc etmelerine ne hacet ne de mesâğ bırakılmıştır.

...Zavallı Türk Milleti! Daha dün Rusya ezeli düşmanımızdır, diyerek seni Almanlarla beraber harbe sokanlar, bugün de Bolşeviklik adı altında Moskoflarla birleşmeye davet ederek, her gün hakir bir tarzda hayat ve huzurunla en adi bir oyuncak gibi oyanayacaklar mı? Ve sen bu yan kesicilere sonuna kadar aldanmak ve alet olmak mezelletine katlanacak mısın? (Alemdar, 21 Şubat 1336, nu: 431-2731.)”

Bu bildirileri İskilipli Atıf’ın ve Teali İslamın kurtuluş savaşında hangi tarafta olduğunun daha iyi anlaşılması için yazdım. Bir yanda ”işgal altında Cuma namazı kılınmaz” diyerek düşmnlle savaşan hocalar, diğer yanda işgal kuvvetlerine ”hilafete dokunmayın” diye teessüf eden, Bolşevizme karşı bildiri yayınlayan İskilipli Atıf. Sizce bu iki hoca aynı safta olabilir mi? İskilipli Atıf’ın kurtuluş savaşını desteklediği söylenebilir mi? Farzedelim ki malum beyannameyi reddetti bu İskilipli’nin Atatürk’ü ve kurtuluş savaşını desteklediğini gösterir mi? İskilipli Atıf’ın Atatürk ile beraber savaştığına kanıt mıdır? Bu beyannameyi yok saysak bile bu İskilipli Atıf’ın Atatürk düşmanı ve kurtuluş savaşı karşıtı olduğu gerçeğini değiştirmez. Ne dersiniz diyin İskilipli kahraman hocalar sınıfından değildir. Bu kadar kahraman hoca varken İskilipli Atıf’a alim demek ayıptır günahdır Prof. Dr. Tarık Zafer Tunaya’nın da İskilipli Âtıf Hoca’nın başkanlığını yapmış olduğu “Teali İslam Cemiyeti” hakkında verdiği bilgiler bu cemiyetin nasıl bir nitelik taşıdığını daha iyi açıklamaktadır:

“Siyasi faaliyetleri Hürriyet ve İtilaf Fırkasını desteklemek ve Anadolu Hareketi’ne karşı cephe almak şeklinde idi. Bu cemiyet, bilhassa Konya bölgesinde şubeler açmıştı. Hatta Hürriyet ve İtilaf Fırkası’nın taraftarı olan gazeteler tarafından da destekleniyordu. Fikri faaliyetleri ise muhtelif içtimai konular hakkında makale ve beyannameler yayınlamaktan ibaretti. Bu cemiyetin makale ve beyannameleri bilhassa Alemdar Gazetesi’nde yayınlanıyordu.”

MİLLÎ MÜCADELE DÖNEMİ BEYÂNNÂMELERİ VE BASINI

HAZIRLAYANLAR
ZEKÂİ GÜNER
ORHAN KABATAŞ

NADIRKİTAP ANKARA, 1990

Milli Mücadele Dönemi Beyannameleri ve Basını

Daha fazla söze gerek var mı? Şimdi İskilipli'nin başkanlığını yaptığı Teali İslm cemiyetinin meşhur bildirisine geçebiliriz. İşte o bildiriden bazı bölümler:

“Kilit Türkiye anahtar İngiltere'dir. Alem-i İslam kilidinin anahtarını İngiltere'nin emin ve itimat edilir eline tesliminde Alem-i İslam için hiçbir tehlike yoktur.” “Kilit Türkiye anahtar İngiltere'dir. Alem-i İslam kilidinin anahtarını İngiltere'nin emin ve itimat edilir eline tesliminde Alem-i İslam için hiçbir tehlike yoktur.”

” Yunan ordusu halifenin ordusu sayılır. Hiçte zararlı bir topluluk değildir. Asıl kafası koparılacak mahlukat Ankara'dadır.”

”Bu herifler, bu hinoğluhinler memleketin başına kendi elleriyle getirdikleri her belâda, her muharebede âlemi ölüme teşvik etmek, halkı kırdırarak kendi canlarını beslemek ve

evvelkinden daha zinde ve kuvvetli bir mevcudiyetle muharebenin sonuna çıkmak usulünü pek iyi biliyorlardı. Muharebe olur, harbi kendisi çıkarmayan her sınıf halk zayıyata uğrar, cidden azalır; fakat İttihatçılar sanki eskisinden fazla çoğalır. Bu hal gözbağcı ittihatçılara mahsus bir sinirdir.

Harb-i Umûmi'den evveli İttihatçılarla sonrakiler arasında bir mukayese yaparsanız bu dakika vakıf olursunuz. Bu sır ve sihrin miftâhını da, arzettiğimiz veçhile başkalarını harbe ve ölüme sevk ederek kendileri geride yaygara ile vakit geçirmek ve tehlikeden kendilerine iltica ederek kul köle yazılanların adediyle kendi mevcutlarının adedini artırmak usulünü maharetle idare etmelerinde aramalıdır.”

”Halbuki millet hâlâ aldanıyor, aldatılıyor, lüzumsuz yere girdiği ve mağlubiyetle çıktığı bir muharebenin ferdasında da aklını başına toplayamıyor! Kendisini hâla aldatmağa çalışan heriflere niçin diyemiyor ki:

“Ey hainler, Ey Allahtan korkmayan ve peygamberden haya etmeyen mahlûklar, muharebe ettiniz, başımızı bin türlü belâlara soktunuz, mağlup oldunuz, bizi de o yolda mahv ve perişan ettiniz, devletlere karşı mağlûp olduk” dediniz mütâreke imzaladınız, silâhlarımızı, boğazlarımızı, Pây-i tahtımızı teslim ettiniz. Şimdi neye tekrar gücünüz yetmediğini ikrar ve imza ettiğiniz devletleri yeniden kızdırarak üzerimize husumet ve gazaplarını davet etmekten ve istilâ olunmayan bakiye-i memleketimizi de istilâ ettirmekten başka bir fa-idesi olmayacak surette mecnunane hareketlere kalkışıyor ve bizi de eskisi gibi boşu boşuna kırdırıyorsunuz?!

Düşünmüyorsunuz ki Yunanlılara fazla zayıyat verdirmek bile bundan sonra bizim için hayırlı ve menfaatli bir şey olmaz: hudânegerde sizin yalanlarınızı şahit tutarak işgal ettiği memleketimizde; “bu kadar kan döktüm ve şöyle fedakârlık ettim, böyle emek çektim” diyerek hakk-ı feth davasına kalkar! Hem sizler ey yalancı ve deni şakîler! Kendi milletimize karşı ecnebi milletlerden hiçbirinin yapmadığı şekavet ve şenaatleri irtikâp edip dururken milleti, eşrafı memleketi, ulemâyı asıp keserek mallarını yağma ederken kendinize ne hakla, ne yüzle, ne utanmazlıkla Kuvâ-yı Milliye namını veriyorsunuz? Milleti öldürerek, mahvederek hukuk-ı milleti müdâfaa edeceksiniz öyle mi? Utanmaz hâinler, artık yetişir, yakamızı bırakın: Cenâb-ı Hakk'ın gazap ve laneti sizin üzerine olsun!” Şimdi sulh imzalandı Kuvâ-yı Milliye belâsının tevlit ettiği mecburiyetle galip devletlere karşı yeniden taahhüt altına girdik. Devletler şimdi bize: “Eğer Anadolu'da Kuvâ-yı Milliye isyanını devam ettirir ve bastıramazsanız İstanbul'u da elinizden alacağız” diyorlar. Kuvâ-yı Milliye eşkiyası ise İstanbul'u da elimizden çıkarmak ve memlekete son hizmet şeklinde son ihanetlerini de yapmak için çalışıyorlar. Ey kahraman askerler! Harb senelerinde sizi cephe cephe sürükleyen ve aç susuz süründüren ve din kardeşlerinizin, hemşehrilerinizin beyhude yere ölmelerine sebebiyet veren birkaç kişi arasında Mustafa Kemal, Ali Fuat, Bekir Sami gibi zâlimler de var idi! İşte bu hâinlerin harb cephesi haricinde kalmış olan efrâd-ı alinize kanlı elleriyle ne kadar fecâyii irtikâb etmiş olduklarını harbden avdetinizi müteakib gördüğünüz! Bugün yine o şakiler, bağılerdir ki elleri birtakım yetimlerin, dul kadınların kanlarına mülamma olduğu halde kalbgâhınıza sokularak sizi mahvetmek ve

evlâd u iyâlinizi yetim ve dul bırakmak ve servet ve saadetinizi külliyyen çalmak için şeytanın dahi hatırına gelmeyen hiyle ve desâisi irtikâb ediyorlar. Siz bu zâlimleri cinayetlerine daha ne kadar göz yumacaksınız? Elinize aldığınız fetvâ-i şerif ki Allanın emridir, okuduğunuz hatt-ı münif ki halifemizin, padişahımızın bir fermanıdır, siz Allanın emrine halifenin fermanına ittibâen bu canileri, bu katil canavarları daha ziyade yaşatmamakla memur ve mükellefsiniz. Şu alçaklar ve hempaları bu cinayetleri hep sizin sayenizde yapıyor; bunları vücudlarını külliyyen dünyadan kaldırmak beşeriyet için, Müslümanlık için bir farz olmuştur.

(Milli Mücadele Dönemi Beyannameleri ve Basını, Hazırlayanlar Zekâi Güner- Orhan Kabataş, Atatürk Kültür, Dil ve Tarih Yüksek Kurumu Atatürk Merkezi Yayını Sayı: 33, Ankara, 1990, s. 218-223).

Kurtuluş savaşına zerre kadar destek olmayan, Atatürk'e ve kurtuluş savaşı komutanlarına akıl almaz hakaretler eden bu adamı svunmak hem vicdana hem islama aykırıdır. İslama göre "vatan sevgisi imandan gelir" Kurtuluş savaşı sırasında muhalif tutum gösteren birisinin vatanını sevdiği söyleyenebilir mi?

Vatanını sevmeyen bir adamda iman olduğu söylenebilir mi? İmanı olmayan bir adamın alim olduğu söylenebilir mi?

Bu zavallıya alim demek kurtuluş savaşının gerçek alimlerine hakarettir. Kurtuluş savaşındaki binlerce şehide yapılan saygısızlıktır. Bana göre İskilipli'nin idamı geciken bir adalettir.

İskilipli Atıf'ın Kurtuluş savaşı sırasındaki ihanetlerini yok sayıp reddeden yobaz kesim sürekli olarak "şapka mağduru" olduğu iddiası üzerinde dururlar. Bu bir çeşit algı yanıltmasıdır. Uydurma bir mağduriyetten çakma bir mağdur yaratıp biraz da din imanla süsleyerek bir islam şehidi yaratmaya çalışıyorlar. Başarısız oldukları da söylenemez. Yıllardır gerek yazılı gerek görsel olarak milletin beynini yıkamayı başardılar. Hatta Necip Fazıl'ın "Son devrin din mazlumları" kitabının kopyası bir film çekerek yalanlarını taçlandırıdılar. İsmi de güzel.. "Kelebekler sonsuza uçar" Ne kelebek ama... Sakallı sarıklı bir kelebek Yobazın şapka devrimi konusunda tek silahı İskilipli Atıftır. Kısaca iddiaları şöyledir:

"İskilipli Atıf hoca şapka giymediği için hem de kanundan 1,5 sene önce yazdığı risale bahane edilerek asılmıştır" Bu iddianın doğru olduğuna inanan biri Atatürk zamanında şapka giymeyenlerin yaka paça tutuklanarak mahkemede "şapka giymiyorsun demek asın şu asiyi" diye hüküm verildiğini zannedebilir ama bu iddiaya inananlar için dedim. Gerçeği bilenler için durum böyle değildir.

Frenk Mukallitliği ve Şapka

Frenk mukallitliği (Batı Taklitçiliği) ve şapka

İskilipli Atıf Hocacıların İskilipliği savunurken bahsettikleri risalenin adı "Frenk mukallitliği ve şapka" dır. Yani "Batı taklitçiliği ve Şapka" Bu risale 12 Temmuz 1924'te yayınlanmıştır. Risalede şapkanın gavur serpuşu olduğunu, şapka giyenlerin kafir olacağı iddiaları vardır. şimdi burada akılı başında olan herkesin řu soruyu sorması gerekiyor. "İskilipli Atıf şapka devriminden 1,5 yıl önce neden isminde şapka kelimesi geçen bir risale yayınlamıştır?" Eđer bu soruyu cevaplayabilirsek konunun özünü de anlayabiliriz. Bu sorunun cevabı basit. Şapka devrimini ilk dūřünen Osmanlıdır ve Osmanlı dōneminde de şapka devrimi tartışılmıştır Örneđin 1915 yılında Kılıçzâde Hakkı Bey, "Akvemü's Siyer Münâsebetiyle Yusuf Suad Efendi'ye Tahsisen Softa Efendilere Tami- men Son Cevap" adlı risâlesindeşapka giymenin ismiyet açasından sakıncası olmadığını şöyle ifade etmiştir:

"Türkiye'de ittihâd-ı efkâr mevcut olmadığına en birinci delil esaslı ve milli bir kıyafetimizin mevcut olmaması yani herkesin istediği gibi giymesidir. İttihâd-ı efkâr, âsânı mutlaka her şeyde gösterir. Onun için bu cihet ihmâl edilmeyecek bir keyfiyettir. Müslümanlığın kıyafet-i mahsûsası olmadığına nazaran şapka giyilmesinde hiç bir zarar yoktur. Ecdâdımızın giydiği kavuklar hiç olmazsa memleketimizde i'mâl olunuyordu. Halbuki feslerimiz Avrupa'dan geliyor. Kendi metâmız olmadıktan sonra serpuş olarak herhangi bir şapkayı kabul etmeliydik. Hiç olmazsa bu suretle herkes başına daha süslü ve daha dayanıklı ve bilhassa daha faideli bir serpuş koymuş olurdu"

Ayrıca Enver Paşa 1. Dünya savaşında orduda şapka devrimi yapmış ve askerlerin giydiği şapkaya "Enveriye" ismini vermiştir.

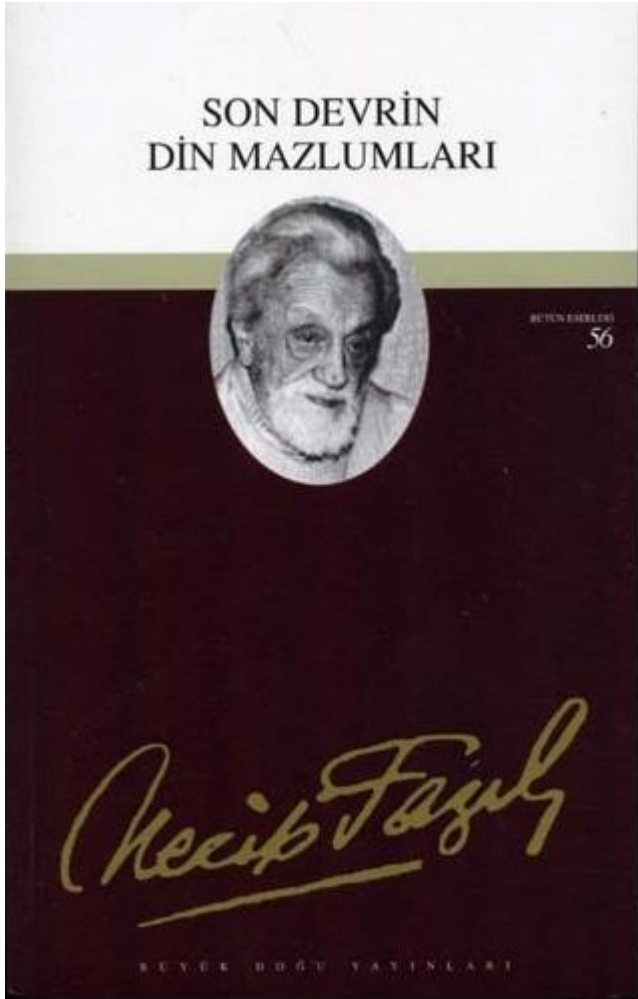
Bu örnekler bize şapka devriminin Osmanlı döneminde de tartışıldığını gösteriyor. Şimdi ortaya 2 gerçek çıkıyor.

1- İskilipli'nin yazdığı risalenin Cumhuriyetle alakası yoktur. Osmanlı'dan beri devam eden tartışmanın bir devamı niteliğindedir.

2- Şapka inkilabını gerçekleştirmenin halkı dinsizleştirmekle, dinsizlikle, laiklikle, cumhuriyetle alakası yoktur.

İskilipli yazdığı risaleden sonra şapka devrimine kadar tutuklanmamıştır. Şapka kanunu çıktıktan sonra Rize, Giresun, Maraş, Sivas gibi illerde şapka kanununa karşı dinsel kışkırtmalarda yazmış olduğu risalenin kullanıldığı tespit edildiği için tutuklanıp 16-18 Aralık 1925 tarihlerinde Giresun İstiklal mahkemesinde yargılanmıştır. Söz konusu risalenin şapka devriminden önce yazıldığı bu yüzden de suçlama yapılamayacağı gerekçesiyle beraat etmiştir. İskilipli Atıf'ın şapka risalesinden dolayı beraat ettiğini Necip Fazıl bile kabul etmiştir.

"Ortada kala kala 'Frenk mukallitliği' isimli kitap kalıyor ki bu mücerret eser de şapka kanunundan çok önce neşredildiği ve hiç de böyle bir teşebbüs ve tahmin yoluyla kaleme alınmadığı için herhangi bir suç teşkil etmekten uzak bulunuyor"

Son Devrin Din Mazlumlari – Necip Fazıl Kısakürek
(Son Devrin Din Mazlumlari s, 98)

İskilipli Atıf Giresun İstiklal mahkemesinde beraat ettikten sonra mahkeme heyetiyle beraber İstanbul'a dönmüştür. Yine Necip Fazıl'a göre İskilipli Atıf polis müdürlüğündeyken ailesine şu mektubu yazmıştır:

"Bugün Karadeniz vapuru ile İstanbul'a getirildim. İstiklal mahkemesi heyeti de bizimle beraber İstanbul'a geldi.Giresun'da vukua bulan bir hadise'de kitap dolayısıyla beni alakadar zannettiler. Bilahare alakam olmadığı tebeyyün eyledi. Orada olan su-i zandan halas oldum" (Son Devrin Din Mazlumları s 96)

Yıllardır sakız gibi çiğnenen bir yalan da böylece ortaya çıkmış bulunuyor. Hani İskilipli Atıf şapka giymediği için asılmıştı? Hani şapka kanunundan önce yazdığı risale bahane edilmişti?

Demek ki neymiş İskilipli Atıf'ın idam nedeni şapka giymemesi değilmiş, demek ki neymiş İskilipli Atıf şapka risalesi bahane edilerek asılmamış? Peki İskilipli Atıf şapka devrimine muhalefetten beraat ettiyse hangi suçtan dolayı idam edildi?

Şapka risalesi davasından "kitabın şapka devriminden önce yazıldığı" gerekçesiyle beraat eden İskilipli Atıf'ın yazdığı risale Şapka devrimi isyanlarında "dini kışkırtıcı rol oynadığı" için dağıtılması yasaklanmıştır. Yani kendisi risaleyi şapka devriminden önce yazdığı için beraat etmiş fakat risale şapka kanunundan sonra kışkırtıcı rol oynadığı için dağıtımı yasaklanmıştır. Bu noktayı iyi ayırt etmek lazım.

Mahkeme kısaca "seni bu kitabı devrimden önce yazdığın için affediyorum ama risaleni isyanlarda kışkırtıcı rol oynadığı için yasaklıyorum" demiştir.

Bu karara rağmen söz konusu risalenin dağıtıldığı ve şapka isyanlarında halkı kışkırttığı tespit edilince Ocak 1926 da Ankara İstiklal mahkemesinde "şapka devrimine karşı halkın dini duygularını istismar ettiği" suçuyla yargılanmıştır.

Burada önemli ve gözden kaçan bir noktaya değinmek istiyorum. İskilipli'nin Ankara İstiklal mahkemesinde yargılanmasının nedeni şapka değil "halkın dini duygularını istismar ederek isyana teşebbüs" suçudur. Özellikle suç dedim çünkü şapka devriminden önce 25 Şubat 1925'te "Dini ve Dinin kutsal kavramlarını siyasete alet edenler hakkındaki kanun" kabul edilmiştir. Kanunun açıklaması şöyledir:

"Dini ve dinin kutsal kavramlarını siyasi amaçlara esas ya da alet etmek için dernekler kurulması yasaktır. Bu tür dernekleri kuranlar ya da bu derneklere girenler vatan haini sayılır. Dini ya da dinin kutsal kavramlarını alet ederek devletin şeklini değiştirmek ve başkalaştırmak ya da devletin güvenini bozmak veya dini ya da dinin kutsal kavramlarını alet ederek her ne surette olursa olsun halk arasında bozgunculuk ve ayrımcılık sokmak için gerek tek başına gerek toplu olarak sözle ya da yazı ile ya da fiilen ya da nutuk söyleyerek ya da yayın yaparak harekette bulunanlar vatan haini sayılırlar"

Anayasa'ya göre "vatana ihanet" suçunun karşılığı idamdır. Bu durumda İskilipli Atıf'ın neden idam edildiği daha iyi anlaşılıyor sanırım. Ayrıca Kurtuluş savaşı sırasında Kuvay-i

Milliye karşıtı yayınladığı beyannamelerden dolayı da "vatana ihanet" suçundan yargılanıp idama mahkum edilmiştir. Anlayacağınız İskilipli Atıf duble haindir. İki suçtan dolayı vatan haini suçuna çarptırılmıştır:

- 1- Kuvay-i Milliye karşıtı beyanname yayınlamak
- 2- Dini değerleri kullanarak halkı isyana teşvik etmek

Bu durum yobazın iki yalanını kökten çürütüyor.

- 1- İskilipli Atıf şapka yüzünden idam edildi yalanı
- 2- Cumhuriyet sonrası kurtuluş savaşı zamanında işlenen suçlardan dolayı yargılanamayacağı bunun bahane olduğu yalanı

Birinci yalanın nasıl ucuz bir yalan olduğu ortadadır. İskilipli Atıf şapka yüzünden değil halkın dini duygularını kullanmaktan vatana ihanet suçundan idam edilmiştir.

İstiklal Mahkemeleri

İkincisi kurtuluş savaşındaki beyannamelerden dolayı yargılanmasaydı bile halkın dini duygularını kullanmaktan vatan haini olduğu için idam edilecekti.

Bu açıklamalardan sonra son olarak İskilipli Atıf'ın idam kararına geçebiliriz. Lütfen her kelimeyi yukardaki açıklamaları da düşünerek dikkatli okuyun.

"Mahkeme heyeti; Reis: Kel Ali etinkaya (Afyon Mebusu), Savcı: Necip Ali Kka (Denizli Mebusu), Azalar: Kılıç Ali ve Reşid Glib (Antep ve Aydın Mebusları)...Hoca Atıf Efendi'nin TC'nin yenilik ve ilerlemeye doğru attığı adımlara mani olmak ve halkı isyan ve irticaa teşvik etmek kastıyla İstanbul'da 1924 sonlarında "Frenk Mukallitliği ve şapka" adlı

eseri yayınladığı ve muhtelif vasıtalarla memleketin muhtelif yerlerine dağıttığı sıralarda İstanbul Polis Müdüriyeti tarafından Birinci şube raporuyla Dâhiliye Vekâletine ihbar edildiği (1925), adı geçen vekâletin 4717 numaralı emirleri ile mezkur risalenin toplatılmasının ve dağıtılmasının yasaklanmasının İstanbul'a bildirildiği ve kitapların bir kısmına el konulduğu halde, emrin uygulanışı tarihinden bir müddet sonra adı geçen eserin isyanın çıktığı mıntikalarda yapılan aramalarda elde edilmesi ve muhakemeleri yapılan maznunlara yöneltilen suallerden eserin isyandan bir iki ay evvel bahsedilen muhitlere gelerek elden ele gezdirilmek suretiyle gizliden gizliye okunduğu ve Şapka İksâsı Hakkındaki Kanun'un kabul edilmesi üzerine muhtelif mahallerde şapka şapka aleyhinde propagandada bulunan kişilerin tevkifi esnasında yapılan aramalarda bahsedilen esere tesadüf edildiği ve yapılan tahkikatta adı geçen eserin masum halkın fikirlerini iğfal ve irticaa teşvik maksadıyla Anadolu'nun içerlerine ve bilhassa doğu vilayetlerine ücretsiz olarak gönderildiği ve eserin basımı ve dağıtımı hükümetçe men edildiği halde basımı ve dağıtımı için gayretler gösterildiği çeşitli bölgelerdeki isyanın çıkışında amil ve en mühim tahrik vasıtası olduğu ve Atıf Efendi; geçmiş hayatı itibarı ile de 31 Mart irtica hadisesinde ve Mahmud Şevket Paşa merhumun katledilmesinde de alakadar bulunduğundan çeşitli suçlar ile cezaya çarptırıldığı Sinob'a sürüldüğü ve bundan başka milli mücadelenin en buhranlı zamanında Anadolu içlerine doğru uzanmış işgal ordusuna mukavemet edilmemesi hususunda başkanlığını yaptığı Teali İslam Cemiyeti adına düzenlediği beyannameleri sonradan aldığı çeşitli inkar tertiplerine rağmen yunan tayyareleri ile istiklali ve hayat hakkı için mücadele eden Anadolu köylerine attırdığı ve yeniliğe ve cumhuriyete daimi bir düşman vaziyeti almış olan adı geçen kişinin son isyan hadisesi ile maddeten ve manen alakadar bulunduğu bir çok delil ile anlaşıldığını ve ortaya çıktığı... Bu hususla ilgili muhtelif raporlarından anlaşılmalı, harekerinin karşılığı olan Kanun-ı Ceza-yi Umumi'nin 45. Maddesinin "her biri cürmün husûlü maksadıyla ef'alimiz buradan beri ya birkaçını icra eylerse zikredilen şahıslara hemfiil denilir ve cümlesi fail-i müstakil gibi mücâzât olunur." Diyen muharrer fırkası dolayısıyla adı geçen kanunun 55. Maddesinin TC'nin teşkilat-ı esasiye kanununu tamamen veya kısmen tağyir... veya ifa-yı vazifeden men'ine cebren teşebbüs edenler idam olunur" diyen muharrer fırkası mücebince İskilipli Hoca Atıf... efendinin salben idamlarına... oy birliği ile karar verildi. (3 Şubat 1926)

Gerçekler bu kadar açık ve net ortadayken neden bir hainden mazlum yaratılmaya çalışılıyor lütfen düşününüz. Amaç tarihe hizmet değil tarihi çarpıtarak Cumhuriyetin tüm kazanımlarını yok etmektir. Eğer millet olarak tarihimize sahip çıkmazsak İskilipli Atıf ve onun gibi hainlerden kahrman yaratılmaya devam edilecektir

Tarihi bir intikam aracı olarak kullananların tek silahı yalan ve iftiradır. Hainleri kahraman, kahramanları ise hain ilan etmek tarih yalancılarının yegane amacıdır. Herhangi bir konuda önce olayın kahramanlarını yer değiştirirler. Haini yüceltici yalanlar uydurulurken aynı zamanda da kahramanları küçültücü iftiralar atarlar. Yazıp çizdikleri her konuda bu taktiği uyguladılar uygulamaya da devam ediyorlar. 90 yılda tarih düzenbazlığında değişen bir şey yok hep benzer yalanlar, klasik iftiralar...

İskilipli Atıf konusu da diğer tarih yalanlarından farklı değil. Bir yandan mazlum bir hoca portresi çizilip Atatürk kötülenirken diğer yandan yaratılan mazlum hoca profilini "mübarek hoca" konumuna yükseltecek akla ziyan yalanlar, hikayeler uydurulmuştur.

Bu yalanların kaynağı herkesin malumu Necip Fazıl Kısakürek'tir. Hiç bir tarih ilmi olmamasına rağmen Cumhuriyet tarihini en baştan yazmaya kalkıp gerçekleri ters yüz eden Necip Fazıl İskilipliği de es geçmemiş, şairliğinin yanında hikaye yazma konusunda da yeteneğini konuşturmuştur. Öyle uçuk kaçık yalanlar uydurmuştur ki akli başında olan her hangi bir insanın bu safsatalara inanması mümkün değildir. İlkokula başlamamış bir çocuğun bile inanmayacağı yalanlara milletin bir kesiminin yıllardır inanması tarih açısından ayıptır. Şimdi çakma üstadın kaleminden damlayan incilere bakalım. Bir hain nasıl mübarek hoca mertebesine yükseltilmiş görelim

DÜNYACA ÜNLÜ BİR ALİM YALANI

Necip Fazıl'ın İskilipli Atıf hakkında uydurduğu yalanlardan biri İskilipli Atıf'ın dünya çapında bir alim olduğu yalanıdır. Şaka değil. Bizim İngilizci İskilipli meğer dünyaca ünlü bir alimmiş. Eee bu kadar büyük bir alimin de ziyaretçileri eksik olmamalı değil mi? Necip Fazıl'da öyle düşünmüş olmalı ki İskilipliği övmekte avarı baya bir kaçırılmış. Güya bizim İskilipli hoca "İptidai dahil Medresesi" öyle bir ıslah etmiş ki dünyanın dört bir yanından heyetler akın akın İskilipli hocayı görmeye gelmiş.

Medreseyi kısa zamanda öyle ıslah ediyor ki, ismi her tarafa yayılıyor ve hem madde, hem de mâna cepheleriyle örnek medresenin ne demek olduğu görülüyor.

Ecnebler bile bu örnek medresenin manzarasına hayran... Bir gün Amerikan elçiliğinden bir grup Atıf Hocayı ziyarete geliyor, ona İslâmiyet hakkında sualler yöneltiyor ve ayrılırken ihtiramların en taşkınına gösteriyor. Gruptan yaşlı bir Amerikalı Atıf Hocaya şöyle hitap ediyor:

— Keşke genç olsaydım da talebeniz sıfatiyle yanınızda kalsaydım. Sizden feyz alsaydım...(Son Devrin Din Mazlumları s. 85)

Amerikan elçiliğinden bir grup sadece İskilipli Atıf'ı görmeye geliyor ve ona sorular soruyor. Artık hangi dilde konuştularsa heyette bulunan bir yaşlı Amerikalı aşka geliyor ve "keşke öğrenciniz olsaydım" diyor. İskilipli'nin buna ne cevap verdiğini bilmiyoruz. Büyük ihtimalle "thank you" demiş olmalı...

İskilipli hocayı sadece Amerikalıların ziyaret ettiğini sanıyorsanız yanılıyorsunuz.

Başka bir gün de İtalyanlar İskilipli hocayı görmeye geliyor. Dünyaca ünlü alim olmak kolay değil. Her gün başka milletlerden heyetlerle randevusu var.

Dünyaca meşhur bir İtalyan müsteşriki de Şeyhülislâmlık kapısına baş vurarak bazı suallerine cevap istiyor. Onu Atıf Hocaya gönderiyorlar. Atıf Hocayla saatlerce görüşüp ilmine hayran kalan müsteşrikin sözleri:

— Ben Arap ve Hind illerini gezdim ve bir çok din âlimiyle görüştüm. Hiçbiri beni sizin kadar doyuramadı. Yıllardır fikrimi harmanlayan en karışık ve girift meseleleri siz

çözdünüz. Her tarafa yayılan şöhretinizin ne kadar haklı olduğunu şimdi anlıyorum.(Son Devrin Din Mazlumları s. 86-87)

Yaşlı Amerikalıdan sonra İtalyanlar da İskilipli'ye hayran kalıyor. İtalyanlarla da hangi dilde konuştuğu belli değil. Herhalde onlarla da İtalyanca konuşmuş olmalı. Bu kadar büyük bir alim hem İngilizce hem İtalyanca biliyor olamaz mı? Kalbiniz çok fesat.. Ne olmuş yani İtalyanlar da hayran kalmışsa. Kesin o anda kelime-i şehadet getirip müslüman olmuşlardır. Bu kadar hayranlıktan sonra müslüman olmazlarsa ayıp..

İskilipli'yi ziyaret edenler dışında islam aleminin dört bir yanından mektuplar alıyor. Dünya'nın dört bir yanındaki dergilerde yayınlanan yazılarından dolayı tebrik mektuplarının arkası kesilmiyor. Hatta Fransa'dan iş teklifi bile alıyor. Bu kadar da değil Kırım'dan gelen bir heyet "hocam gel şu bizim dini müesseseleri adam et" diye yalvarıyor.

Atıf Hoca, İslâm âleminin her tarafından mektuplar alıyor, birçok dergide çıkan yazıları ve bazı risaleleriyle Fas'tan Hindistan'a kadar adını ulaştırmış bulunuyordu. Hattâ Fransa'da müsteşriklerin yayınladığı bir dergi, kendisinden yüksek bir telif ücreti karşılığında İslâmiyete ait yazılar istemişti. Bazı ecnebi idareler altında bulunan İslâm toplulukları, Türkiye'ye heyetler göndererek Atıf Hocayı ziyaret ettirirler ve başta medreseler bulunmak üzere girişilecek ıslah hareketlerini Atıf Hocadan öğrenmek isterlerdi. Atıf Hocadan faydalanmak isteyen İslâm âleminin başında Kırım vardı. Atıf Hocaya belki makamların en üstünü olan üç ayaklı sehpanın hazırlanmakta olduğu günlerde Kırım Müslümanlarının reisi İstanbul'a gelmiş, Atıf Hocayı Kırım'a davet etmiş ve kendisine Evkaf Nezaretiyle beraber Kırım'daki bütün dinî müesseselerin ıslahı işini sunmuştu. Fakat Atıf Hoca, bu teklife, benzerlerine verdiği cevapla mukabele etmişti:

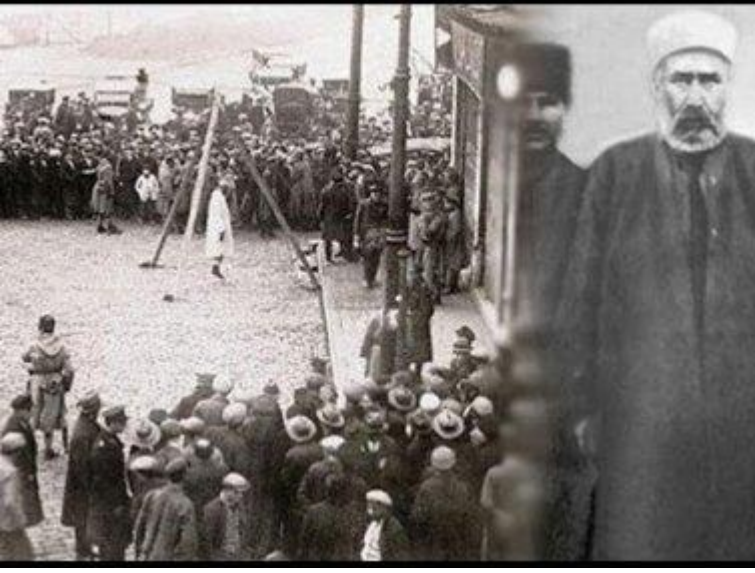
— Vatanımdan ayrılamam! İslâmî kalkınma dâvasının iş merkezi Türkiye'dir. Başka bir yer olamaz! (Son Devrin Din Mazlumları s. 86-87)

Yalanlar bu kadarla bitse iyi. Japon elçisi bile İskilipli hocayı ziyarete geliyor. Tabi o da diğerleri gibi İskilipli hocaya hayran kalıyor.

Öyle mübarek bir adam ki yanına gelen çıkarken hidayete eriyor. Japonya Büyük Elçisi Baron Uşida, İstanbul'a ayak basar basmaz, ilk iş olarak, resmî ziyaretlerinin peşinden, şöhreti Japonya'ya kadar erişen Atıf Hocayı ziyaret etmiş, onunla başbaşa saatler geçirmiş, ayrılırken de şöyle demişti:

— Sizin gibi birkaç hoca daha olsaydı İslâmiyet bütün Doğuyu, bu arada da Japonya'yı fethederdi. (Son Devrin Din Mazlumları s. 89)

Peki ama gerçekte İskilipli Atıf bu kadar ünlü bir alim miydi? 21 Ocak 1926 tarihli İstiklal mahkemesi zabıtlarında İskilipli hocanın şöhretinin sınırı şöyle anlatılmaktadır: "Fatih'in tanınmış hocalarından.." Necip Fazıl'ın öve öve bitiremediği İskilipli hoca aslında budur. Fatih'in tanınmış bir hocası.. Bu kadar abartılmasının nedeni ise "dünyaca ünlü bir alimi astılar" diyerek Cumhuriyeti bir kat daha kötülemektir

İskilipli Atıf Hoca'nın idamı

İSKİLİPLİ ATIF'IN RÜYASINDA PEYGAMBERİ GÖRDÜĞÜ YALANI

Necip Fazıl bir yandan İskilipli hocayı tanınmış bir alim olarak gösterirken diğer yandan yarattığı hikayeyi mistik bir yalanla desteklemiştir. Bu yalana göre İskilipli son savunmasını yapacağı gece rüyasında peygamberimizi görmüş ve güya peygamberimiz "ne savunma yazıp duruyorsun yanıma gelsene" demiş.

Vay canına rüyaya bak be. Peygamber bile yanıma gel diye çağırıyor. Böyle bir hoca asılır mı yahu.

Atıf Hocanın uykusu uzun sürüyor. Tahir Hoca müdafaasını yazmakta devam ederken Atıf Hoca birdenbire gözlerini açıyor. Yüzünde, harikulade derin ve ince bir tebessüm... Tahir'ül – Mevlevi'nin gözleri hayretle ve alabildiğine açık... Sanki 24 saat içine sığacak büyük kerameti şimdiden sezmiştir :

- Ne o, Hocam, çabucak uyanıverdin? Atıf Hoca gayet sakin :
- Uykudan murad hasıl oldu!
- Yâni, beklediğim rüyayı gördüm!
- Yâni? Tahir'ül – Mevlevi haşyet ve dehşetle ürperiyor :
- Ne gördün?

Atıf Hoca yatağında doğrulmuş ve müdafaasını karaladığı kâğıtları elinde büzmüştür :

- Kâinatın Fahrini gördüm.

Bana «Yanıma gelmek , dururken ne diye müdafaaa karalamakla uğraşıyorsun?» dedi.

Tahir'ül – Mevlevi kendinden geçmiş gibidir :

- Ne diyorsun?
- Beni idam edecekler! Allahın sevgilisine kavuşacağım!
- Rüyanın sadık olduğuna hiç şüphem yok...

Allah Resulünün görüldüğü rüyaya fesad karışamaz. Şu var ki, müddei-yi umumînin 3 yıl hapis istediği bir dâvada idam kararı çıkmasına akıl erdirmek imkânsız... Kafam işlemiyor!

- Göreceksin ki, beni asacaklar! Başka bir şeye aklım ermez! Ferman en büyük kapıdan geliyor!
- Söyleyecek söz bulamıyorum!
- Doğru! Zaten söze ne lüzum var! İşte müdafaamı yırtıyorum!
- Yapmayın! Siz onu mahkemede okuyun da ne olursa olsun!

Atıf Hoca, nurlu yüzünde aynı tebessüm müdafaasını yırtıyor ve sonra bir kâğıdır içinde toplayıp kese içine alıyor ve cebine koyuyor. (Son Devrin Din Mazlumları s.114-116) Necip Fazıl iyi hoş hikaye yazıyor ama maalesef öyle kuyruklu bir yalan söylüyor ki neresinden tutsanız elinizde kalır. İşte Necip Fazıl'ın hikaye yazarken bilmediği gerçekler:

1- İskilipli Atıf ile Tahirü'l Mevlevi hiç bir zaman Ankara'da aynı koğuştta beraber yatmamıştır. Bu yüzden İskilipli hocanın Tahirü'l Mevlevi'ye böyle bir rüya anlatması mümkün değil ama büyük alimdir cinlerle haberleşmiştir diyorsanız bilemeyeceğim

2- Tahirü'l Mevlevi'nin beraat ettikten sonra yazdığı "Matbuat alemindeki hayatım ve İstiklal Mahkemeleri" adlı eserinde İskilipli Atıf'ın son gece uzun bir savunma hazırladığını yazmıştır.

"Atıf Efendi metin görünüyordu. Suud beyin söylediğine göre gece sabaha kadar oturmuş 8-10 tane eser-i cedid kağıdını doldurmak suretiyle bir müdafaaname yazmıştı. Yazılmışını görmediğim ve mealini öğrenemediğim o mahkemede müdafaanamenin kıraatı o kadar uzun sürmüştü ki o mahkemede okunurken biz merdiven altında bekliyor mahbesimizin (hapsedilen yer) kapısı kapalı olduğu için okunan şeyi işitemiyorduk (...) Atıf efendi müdafaanamesini bizzat okumuş ve hitamında (bitişinde) reis beye tevdi etmiş (vermişti) (Tahirü'l Mevlevi- Matbuat alemindeki hayatım ve İstiklal Mahkemeleri)

Görüldüğü gibi savunmasını yırttığı söylenen İskilipli hoca tam aksine çok uzun bir savunma yapmıştır. Ayrıca İstiklal mahkemeleri zabıtlarına bakıldığında da uzun bir savunma yaptığı ortadadır (Ankara İstiklal Mahkemeleri zabıtları s. 280-281)

3- Son gün müdafaaya yapmayan bir hoca vardır ama bu İskilipli Atıf değil Babaeski müftüsü Ali Rıza Efendidir

İskilipli Atif Hoca'ya idamından sonra şapka giydirdiler mi?

İSKİLİPLİ ATIF HOCA ASILDIKTAN SONRA ŞAPKA GİYDİRDİLER YALANI

Necip Fazıl İskilipli Atfın idamını da öyle bir anlatmıştır ki okuyunca bir film senaryosu okuduğunuz hissine kapılabilirsiniz. Anlattığı fantastik idam sahnesini de şapka ile taclandırmıştır. Güya İskipli Atif idam edildikten sonra şapka giydirilmiş.

Kaynak: Bir rivayet

Ankara Hapishanesinin önündeki meydancıkta iki darağacı... Biri Atif Hocaya, öbürü de Babaeski Müftüsüne ait...

Bir güvercin kadar korku hissi vermekten uzak Hocayı arkasından kelepçelememişler, lütuf ve merhamet (!) göstermişlerdir. Atif Hoca sephanın altındaki alçak masanın üstünde...

Soruyorlar :

— Son sözün nedir?

Son söz olarak Hocanın söylediği, bir söz değil, imanın en mukaddes ölçüsü: Şehadet Kelimesi...

Atif Hoca, hemen hiç debelenmeden ruhunu teslim diyor. Sabahın henüz ilk çakıntılılarıyla delinmeye başlayan koyu karanlıkta mü'min gözler için, Atif Hocanın alnım nurdan bir yazı ışılatmaktadır: Şehadet Kelimesi:

Ertesi gün gazeteler hâdise hakkında âdeta ketumdurlar. İç sahifelerde, birkaç satırdan ibaret kupkuru bir haber :

«İRTİCA KİTAPLARI MÜELLİFİ OLUP İSTİKLÂL MAHKEMESİNCE İDAMA MAHKÛM OLAN İSKİLİPLİ ATIF HOCA İLE BABAESKİ MÜFTÜSÜ ALİ RIZA HOCA HAKLARINDAKİ İDAM KARARI BU SABAH İNFAZ EDİLMİŞTİR.» (Son Devrin Din Mazlumları s.119-120)

Bir rivayete göre Atıf Hocanın ölü başına şapka geçirmişlerdir (Son Devrin Din Mazlumları s.121)

Bu yalanı söyleyen tek kişi Necip Fazıl değildir. Cumhuriyet tarihinin en meşhur yalancısı şizofren Rıza Nur'da anılarında bu yalanı yazmıştır.

Kel Ali bu esnada M. Kemal'in baş celladı. Muavini de Kılıç Ali. Kel Ali fena adam değildir. Cidden vatanperverdir. Fakat cahil ve safderun. M. Kemal onu istediği gibi bu cinayetlerde kullandı. "Şunu as!" diyor, o da asıyordu. Kılıç Ali ise mel'un, habis bir şey. Onun bir merakı vardı, mahkum ettiği adamların asılmasında da bulunurdu. Bu kanlı hünerini seyretmek ona zevk veriyordu. Herif mühim çingene imiş... Bu hocanın asılmasında Hoca'nın boynuna ip geçirilirken, Kılıç Ali de başına bir şapka geçirmiş. "Giy domuz!" demiş ve küfürler etmiş. Zavallı böyle ölmüş ve böyle saatlerce teşhir edilmiş. Şu Kanlı Kılıç ne bayağı bir mahluktur... İnsan asılan adama hakaret etmekten hayâ eder. Zavallı eli bağlıdır... Ilmik gözünün önündedir." (Hayat ve Hatıratım s.1317)

Biri "rivayete göre" diyor. Diğeri bunu demeye bile lüzum görmüyor ama ikisinin de ortak tarafı görmedikleri halde görmüş gibi anlatıyorlar. İşte sürekli "Resmi tarih yalan söylüyor" diyerek binlerce belgeyi yok sayan Atatürk düşmanlarının gerçek diye koyduğu kaynaklar... Tarihi baştan yazmaya kalkanlar işte böyle yazıyor. Şimdi nasıl cahil bir kesimin gençlerin beynini nelerle yıkamak istediğini anlıyor musunuz? Bu mudur tarih? Bu mudur "Resmi tarihi çürüten gerçekler"?

Önceki yazılarımda İskilipli Atıf hakkındaki tarihi gerçekleri, kurtuluş savaşındaki ihanetini, neden asıldığını ve yobaz kesimin hakkında uydurduğu komik ötesi hikayeleri ayrıntılarıyla anlattım. Bu yazımda İskilipli'nin "alimliğini" anlatmaya çalışacağım. "Şapka mağduru" olarak gösterilen "büyük alim" İskilipli Atıf gerçekten büyük bir alim miydi? Yoksa hain olduğu kadar islamdan da bihaber cahil bir yobaz mıydı? İhaneti herkesin malumu olan İskilipli'nin alimliği ne kadar biliniyor? İskilipli'ye alim diyenler bile alimliğini zerre kadar bilmiyor. Onlar için Atatürk ve Cumhuriyet karşıtı olması alim olması için yeterli. Bugüne kadar bir Atatürk düşmanının Elmalılı Hamdiyi ya da Rıfat Börekçi'yi övdüğünü duydunuz mu? Duyamazsınız çünkü bu hocalar Atatürk karşıtı değildi. Elmalılı Hamdi'nin İstiklal mahkemesinde yargılanan bir hoca olduğunu bile bilmezler. Demek ki yobazın dediği gibi İstiklal mahkemesinde her hoca asılmamış. Bu gerçekler yobazın ezberini bozan görmezden geldiği gerçeklerdir. Onlar bir insanın hem hoca hem Atatürkçü olabileceğini anlayamazlar.

İskilipli Atıf köy hocasından başladığı tahsiline 1891'den itibaren iki sene İskilip'te devam etti. 1893'ün Nisan ayında gelerek medrese eğitimine burada devam etti. 1902'de medresedeki öğrenimini tamamladı.1905 yılında Fatih camiinde ders vermeye başladı.Bu tarihten sonra da Fatihin ünlü hocalarından biri olmuştur. Sebilürreşad, Beyan-ül hak gibi gazetelerde yazılar yazmıştır. Eserleri şunlardır:

Mir'at-ül-Islâm (İslâmın Aynası)

İslâm Yolu

İslâm Çığın

Din-i Islâmda Müskirat

Nazar-ı Şeriatte Kuvay-ı Berrüye ve Bahriye ;

Tesettür-ü Şer'î (Şer'î Örtünme)

Muayyene-tüt-Talebe (Öğrenci Ölçüleri)

Medeniyet-i Şer'îye (Şeriat Terakkileri)

Frenk mukallitliği ve Şapka

Yobazın göklere çıkardığı, kelebek yaparak sonsuza uçurduğu İskilipli Atıf'ın ilmi hayatı ve yazdığı eserler kısaca böyledir. Şimdi İskilipli'nin yazdığı eserlerdeki alimliğine geçelim. Görelim bakalım büyük alim neler yazmış.

”Beyan olunan nususi kuranniye zahiren ezvaci muharrati nebevviyeye (Peygamber hanımlarına) tahsis olunmakta ise de ya onlara tebean ve ya özel hükmü zikredip geneli kastetmek türünden mecaz olarak hükmü sair müslüman kadınlarına da şamildir genellenir. Binaenaleyh diyaneti islamiyeyi kabul eden her kadın anılan nasların hükmü altına girmektedir.(Yaşar Nuri Öztürk – Kuran penceresinden Kurtuluş Savaşına bir bakış. s.232-233)”

Büyük alim diye gösterilen İskilipli Atıf açıkça Ahzab suresinin 33. ve 35. ayetlerinde geçen peygamber hanımlarının özel durumunu evirip çevirip tüm müslüman kadınlara genelleyerek tüm kadınları ilgilendirdiğini söylüyor ve zaruret olmadıkça evden çıkmamalarını ifade ediyor. Oysa kuran bunun tam tersini söylüyor. Ahzab 33 ve 35 sadece peygamber hanımlarına özel hükümlerdir.

Ey Peygamber Hanımları! Siz (diğer) kadınlardan biri gibi değilsiniz. Eğer takva sahibi iseniz artık sözü yumuşak söylemeyin (erkeklerle çekici bir şekilde konuşmayın). O taktirde kalbinde maraz (nifak, fitne, şehvet) bulunan kimse tamah eder (arzu duyar). Ve maruf (ciddî) söz söyleyin. (Ahzab-32) Evlerinizde de vakarlı oturun. İlk cahiliye teşhirciliği gibi kendinizi teşhir etmeyin. Namazı kılın, zekâtı verin, Allah'a ve resulüne itaat edin. Allah sizden kiri/lekeyi gidermek istiyor ey Ehlibeýt, sizi tam bir biçimde temizlemek

istiyor. (Ahzab-33) Büyük alim diye yıllardır yutturulmaya çalışılan İskilipli Atıf en bilinen kuran ayetlerini bile doğru yorumlamaktan aciz bir cahildir. Kadınların zaruret olmadıkça dışarı çıkmamalarını savunan bir KADIN DÜŞMANIDIR.

Yaşar Nuri Öztürk bu konuda şu yorumu yapmıştır:

”Bu adam insanlık düşmanı, özellikle kadınların amansız düşmanı. Bu adamı bu dinin başına kim musallat etti ? Bu dine on, on beş tane İskilipli Atıf’ı sözcü yapın başka düşmana gerek yok en kısa zamanda bu dini insanlığın gözünde bir nefret kurumuna dönüştürüp yerle bir ederler”

Bu yoruma katılmamak mümkün mü? Bugün dünyadaki islam düşmanlığının birinci nedeni ”dünyanın yuvarlak olduğunu bile inkar eden ve bunu kabul etmeyenin öldürülmesi gerektiğini” savunan İskilipli gibi hocalar değil midir?

Devam edelim İskilipli daha neler döktürüyor:

”Şu kadar ki şehvete vesile olacağı muhakkak veya muhtemel bulunursa mahremlere dokunmak , onlara bakmak şer’an haramdır. Zira şehvet kaynaklı dokunuş ve bakış zinadır. Bunun mahremler arasında vukuu ise daha kötüdür. (Yaşar Nuri Öztürk – Kuran penceresinden Kurtuluş Savaşına bir bakış. s.234)”

İskilipli Atıf’a göre mahremlere dokunmak bile haramdır. Örneğin bir erkek evladın annesine sarılması şeriata aykırıdır ya da bir erkeğin kız kardeşine dokunması haramdır. Bu hangi kitapta yazıyor? Bu nasıl bir sapık zihniyet?

Hangi din bir evladın annesine dokunmasını haram kılmıştır?

İskilipli Atıf Hoca Adına Ruanda’da Su Kuyusu

Yaşar Nuri Öztürk bu konuda da şu çarpıcı yorumu yapmıştır:

”Anılan yazısında birbirine ebediyen mahrum olanların bile vücutlarının kol, bacak, diz, yüz gibi kısımlarına bakmalarını şehvet yoksa kaydına bakmak gibi insanlık ve ruh sağlığı açısından facia sayılabilecek bir saplantıyı öne çıkarıyor.Bu sapık mantığa göre , siz mesela annenizin veya kızınızın bacağına,yüzüne saçına bakabilmek için bunun ”şehvet dışında” olduğunu tespit etmeniz, sağlamanız gerekir. Şehvetin karışması muhtemel bile olsa onların vücudunun her hangi bir yerine, yüzlerine bile bakamazsınız.

Bu ”şehvetdışılık” nasıl sağlanacak ve nasıl ispatlanacaktır? Böyle bir şeyin telaffuzu bile bir insanlık suçudur. Müslümanları böyle bir şartın zebunu yapmak onları dünyanın önünde ”mahremlerine bile kötü niyetle bakan sapıklar durumuna düşürmez mi? (Yaşar Nuri Öztürk – Kuran penceresinden Kurtuluş Savaşına bir bakış. s.233)”
İskilipli Atıf’ın alimliği bu kadarla da bitmiyor. Alimimizi dinlemeye devam edelim.

Böyle bir alim az bulunur. Nasıl asmişlar çok yazık.

”Binaenaleyh dini celili islam, kadınların on üç sınıf erkekle (evlenmenin ebediyen haram olduğu erkekler) ihtilatlarına (aynı mekanda bulunmalarına) ruhsat vermiştir. Gerek تنها gerekse insanların toplu bulunduğu mahallerde bu on üç sınıftan başka erkeklerle kadınların ihtilatları şer’an yasak ve haramdır. Şu kadar ki tanıklık yapmak vs. gibi zaruri hallerde zaruretin eylediği miktarca ihtilatlarına şer’an ruhsat verilip anılan miktardan fazlası haram kılınmıştır.

Şu halde dini celili islamı kabul ve ona iman etmiş olan genç kadınların yabancı yani aralarında nikah caiz olan erkekler ile han, otel apartman, mektep dershane,hükümet daireleri,bağ,bahçe,mesire,çarşı ve pazar gibi mahallerde zorunluluk olmadıkça birlikte olmaları şer’an haram ve yasaktır (Yaşar Nuri Öztürk)

– Kuran penceresinden Kurtuluş Savaşına bir bakış. s.234)”

İskilipli Atıf’a göre erkeklerle kadınların çarşı pazar, apartman, mesire gibi hayatın her alanında yan yana olması haramdır. Ne kadar güzel değil mi? Okumaya devam edelim.

”Şunu da arz edeyim ki mahrem olmayanlarla aynı mekanda bulunmamak şartıyla genç kadınların kendilerine mahsus olan mahallerde kendileri gibi kadınlardan veya mahremleri bulunan erkeklerden veya şehvetten kesilmiş ihtiyar ve hadım kimselerden, ilim sanat öğrenmelerinde kendilerine mahsus imalathanelerinde sanat icap etmelerinde dini yasak yoktur (Yaşar Nuri Öztürk – Kuran penceresinden Kurtuluş Savaşına bir bakış. s.235)”

İskilipli’ye göre kadınlar sadece kadınların olduğu yerlerde sanat öğrenebilirler.

Bunun dışında erkeklerle bir arada bulunamazlar. Peki Kuran bu konuda ne diyor?

Gerçekten kadınlar ve erkeklerin yan yana bulunması haram mıdır? Nur suresi 61. ayet bu durumu şöyle açıklıyor:

”...Hep birlikte yahut ayrı ayrı yemenizde sizin için hiçbir sakınca yoktur. Evlere girdiğinizde, Allah katından bir esenlik, bir bereketlilik, bir temizlik dileği olarak kendinize de selam verin. Allah size ayetleri işte böyle ayan beyan bildiriyor ki, aklınızı çalıştırabilirsiniz. (Nur-61)”

Kuran ”hep birlikte yemek yemenizde sakınca yoktur” diyor. İskilipli Atıf, kadın ve erkeğin yan yana gelmesi bile haramdır diyor. Kuran, kadınlar için ”sokağa çıkmanız haram değildir” diyor. İskilipli Atıf, kadın sokağa çıkamaz diyor. Aslına bakarsanız İskilipli hocanın bugünkü sapık tarikat şeyhlerinden farkı yok. Bugün de aynı şeyleri söylemiyorlar mı? Kadın sokağa çıkamaz demiyorlar mı? Cemaatlerde haremlik – selamlık oturmuyorlar mı? ”Kızımı kucağıma alamıyorum tahrik oluyorum” diye sapıklığın zirvesine çıkmıyorlar mı? İskilipli de şimdiki hocalardan farklı değil. Kadın düşmanı, cinsel sapık bir cahil, bir sapkın... Eğer bugün yaşasaydı ”muhterem hoca efendi” diye elini eteğini öpecekleri muhakkak. İşte İskilipli’nin alimliği... Cumhuriyet düşmanı zihniyetin kadına bakış açısıyla İskilipli’nin bakış açısını kıyaslayınca yobazların neden bu cahile ”alim” dedikleri belli değil mi?

[status draft]
[nogallery]
[geotag on]
[publicize off|twitter|facebook]
[category istihbarat]
[tags İRTİCA DOSYASI, İskilpli Atıf Hoca]